

Tyrano nerozhodně přešlápl. Co znamená „chybí nám“? Blesklo mu hlavou, zda nebude Hvispe podle nějakého staletého zvyku chtít, aby pomáhal nějaké nešťastníky chytat v ulicích.

Deterio totiž v průběhu let vyprávěl o Hvispem ledacos strašidelného.

Upír pobaveně vycenil tesáky a jeho černočerná hříva byla tak nabitá energií z jeho myšlenek, že si jednotlivé prameny žily vlastním životem.

„Potřebujeme někoho na brigádu,“ zachechtal se. „Ale až se najíš a převlékneš. Vypadáš, jako by ses právě vyhrabal z našeho hradního příkopu. Zatím je také jen samé bláto, ale počkej, co z něj uděláme! Budou tam lodičky pro návštěvníky! Co myslíš, byly by lepší labutě s dračími hlavami, nebo draci s labutími?“

Tyrano pochopil, že ho Hvispe upozorňuje, že tak, jak vypadá, nemůže reprezentovat upíry, ani fiktivní netvory ve světě lidí. Ale na to, že vypadá hrozně, byl Tyrano zvyklý. Alespoň že se Hvispe neptá, kde zaparkoval rakev.

„Rád vypomůžu,“ vzpamatoval se konečně. „Problém ale je, že musím něco ještě dost důležitého zařídit.“

„K tomu se dostaneme,“ kývl blahosklonně Hvispe, zatnul mu na rameni drápy do trička a vedl ho do své podivné rezidence. Z upířích spárů zjevně nebylo úniku.

Nebylo nejmenších pochyb, že celý legodům je velký zábavní podnik. Vstupní hala hýřila pečlivě odstíněnými barvami, vše bylo černé, purpurové a křiklavě červené. Hvispe Tyrana informoval, že od strašidelných katakomb až po restauraci na střeše je vše jeho nápad! Jen pokud jde o design, rozhodl se pro spolupráci s výrobcem lega. A líbí se to dětem i dospělým, sděloval pyšně Hvispe. Brzy se na trh dostane nová upíří stavebnice zámek Kromborg

a hádej, jak se bude jmenovat nová figurka? Hvispe! A budou čtyři verze stavebnice, podle náročnosti od pěti let do čtrnácti.

Tohle že je upír, kterému se musí předávat vzkazy pouze ústně jako v pravěku? pomyslel si Tyrano ohromeně, když v přízemí prošli kolem prosklených kanceláří, kde seděly u počítačů soustředěné upírky. Deterio má snad ještě horší smysl pro humor, než jsem si myslel.

„No, pojd', hochu, pospěš si,“ otáčel se po něm Hvispe. „To bylo od tebe prozíravé, že jsi přišel před otevřením. Pak už bych se ti nemohl věnovat. Ale takhle máme na exkurzi ještě skoro dvě hodiny,“ radoval se za pochodu kolem voskových figurín z muzikálu Dracula. Vypadaly jako živé, jen skočit a zatnout tesáky.

Za dvě hodiny se snad alespoň jednou dostanu ke slovu, pomyslel si zoufale Tyrano, abych mu řekl, že nemám čas.

Hvispe vysvětloval, a vlasy mu při tom energií plápolaly, že na Kromborgu si musí přijít na své každá člověčí věková skupina, od jednoho roku do sta. Komu se nechce chodit z místa na místo, pro toho je tu kino, kde se promítají jen ty nejlepší filmy o upírech. V témže sále se jednou týdně schází Klub fanoušků upírů a Tyrano by se divil, kolik je mezi nimi zajímavých lidí. Vyskytly se i snahy založit skupinu, která se bude zabývat upířími právy, ale tato iniciativa je zatím v počátcích a Hvispe si není jistý, zda je vůbec potřeba. Dokonce uvažoval, zda by neměl fanouškům prozradit pravdu o životním stylu novodobého upírstva, ale nakonec došel k názoru, že by jim tím jen pokazil radost.

Prošli strašidelným sálem, kde zatím visela jen nehybná monstra a kde se, podle Hvispeho ujištění, uplatňuje nejnovější technika. V dětské herně pak bylo možné vylézt obrovskému upírovi na hlavu a proskočit se tam jako